

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 195/18
Люксембург, 12 декември 2018 г.

Решение по дело T-358/17 Mubarak/Съвет

**Общият съд потвърди решенията на Съвета от 2017 г. и 2018 г. за
продължаване на ограничителните мерки спрямо бившия египетски президент
Хосни Мубарак предвид висящите дела за присвояване на египетски държавни
средства**

*При приемането на тези решения Съветът е разполагал с достатъчно данни за
политическата обстановка и правосъдието в Египет и за делата срещу г-н Мубарак*

Във връзка с политическите събития в Египет, започнали през януари 2011 г., на 21 март 2011 г. Съветът на Европейския съюз приема решение¹ да наложи ограничителни мерки на определени лица, за които е установено, че са отговорни за присвояване на държавни средства, и на свързаните с тях лица, образувания и органи.

Решението, чието действие е продължено и през следващите години, и конкретно през 2017 г. и 2018 г., е насочено в частност спрямо бившия египетски президент Хосни Мубарак, тъй като на основание на Конвенцията на ООН срещу корупцията египетските власти водят срещу него дела за присвояване на държавни средства.

Г-н Мубарак подава жалба до Общия съд на Европейския съд, като иска отмяна на актовете, с които се продължава действието на решението на Съвета.

С днешното си решение Общият съд **отхвърля жалбата и потвърждава решенията на Съвета от 2017 г. и 2018 г. за продължаване на мярката замразяване на финансовите средства.**

Най-напред Общият съд преценява законосъобразността на продължаването на ограничителните мерки като цяло, доколкото г-н Мубарак поддържа, че то е незаконосъобразно с оглед на член 277ДФЕС.

На първо място, Общият съд припомня, че изборът на правно основание за всеки акт на Съюза трябва да почива на обективни критерии, които се поддават на съдебен контрол. В случая решенията за продължаване на мерките са взети в рамките на политиката за подкрепа на египетските власти, водена най-вече с цел укрепване и подпомагане на демокрацията, правовата държава, правата на човека и принципите на международното право. Затова тези решения може да се смятат за част от общата външна политика и политика на сигурност на Съюза (ОВППС) и е можело да бъдат приети на основание член 29 ДЕС.

Освен това Общият съд отбелязва, че дори положението в Египет да се е развило след 2011 г., и то в посока, обратна на процеса на демократизация, това не би променило факта, че решенията на Съвета са актове от областта на ОВППС.

След като проверява дали Съветът не е продължил действието на решението си при явно несъобразяване на значението и сериозността на данните относно политическата обстановка и правосъдието в Египет, Общият съд припомня, първо, че ограничителните

¹ Решение 2011/172/ОВППС на Съвета на Европейския съюз (ОВ L 76, 2011 г., стр. 63).

мерки подкрепят мирния преход към формирането на гражданско и демократично правителство в Египет. Ето защо, за да запазят полезното си действие, тези мерки по принцип трябва да се оставят в сила до приключването на делата в Египет. Следователно за тях са без значение последователните правителствени промени, настъпили в тази страна след приемането на решението.

На второ място, Общият съд посочва, че от изложените от г-н Мубарак факти не следва, че поради изтъкнатите от него събития в политическата и правосъдната област е налице системна опасност от неспазване на принципите на правовата държава и на основните права в рамките на водените в Египет дела. Освен това от данните, предоставени от египетските власти, личи, че приложимата за тези дела нормативна уредба предвижда ефективни гаранции за съдебна защита, и в частност възможност за обжалване пред египетския касационен съд.

Ето защо Общият съд констатира, че г-н Мубарак не е доказал, че актовете на Съвета са явно неподходящи от гледна точка на целите им.

По-нататък Общият съд разглежда доводите за конкретни нарушения на основните права на г-н Мубарак в рамките на египетските дела.

Що се отнася до довода, че египетските власти са действали в нарушение на правото на ефективни правни средства за защита и на презумпцията за невинност, Общият съд най-напред отбелязва, че Съветът може да се обоснове с провежданите в Египет дела само ако има основание да се презюмира, че решенията, с които ще приключат тези дела, ще са справедливи, тоест няма да съставляват отказ на правосъдие или произвол. Затова при наличието на информация, годна да породии основателни съмнения, Съветът би бил длъжен да направи съответните проверки пред египетските власти.

В случая Общият съд отбелязва, че част от изложените от г-н Мубарак факти нямат връзка с делата срещу него, а се отнасят до общото положение в Египет от гледна точка на правовата държава и основните права. Фактите, които все пак се отнасят до наказателните дела, не сочат липса на безпристрастност или независимост у египетските власти. Затова не е можело тези факти да породят у Съвета основателни съмнения.

Що се отнася до твърдението за нарушение на общите критерии за вземане на решението, Общият съд най-напред припомня, че понятието за присвояване на държавни средства обхваща всеки акт на незаконно използване на ресурси, които принадлежат на публичноправни субекти или са поставени под техен контрол. По принцип Съветът не следва сам да проверява и преценява точността и релевантността на данните, заради които се водят наказателните дела срещу г-н Мубарак. Достатъчно е да провери дали спрямо г-н Мубарак наистина са в ход едно или повече наказателни дела по обвинение в деяния, които биха могли да се квалифицират като присвояване на държавни средства.

В случая Общият съд констатира, че макар г-н Мубарак да е сключил споразумение с египетските власти, по силата на което е върнал всички суми, присвоени по повод на реновирането на частни резиденции, това извънсъдебно споразумение още не е било сключено към момента на приемането на обжалваните актове. Всъщност според египетския главен прокурор предложението за връщане на присвоените суми не е било отправено до компетентния за сключването на такова споразумение орган. Затова Общият съд посочва, че Съветът е имал право да приеме, че във връзка с този случай спрямо г-н Мубарак все още е имало висящо дело за присвояване на държавни средства.

Освен това Съветът с право взема предвид и висящите следствени дела, по които тепърва ще се установява отговаря ли съответното лице за присвояване на държавни средства, в това число следствените дела, водени от египетския главен прокурор, който е орган на съдебната власт.

Що се отнася до правото на защита на г-н Мубарак, Общият съд констатира, че Съветът своевременно му е предоставил отнасящата се до него информация, изпратена от египетските власти преди приемането на обжалваните актове. Освен това, макар Съветът да не е съобщил изрично на г-н Мубарак за релевантността на различните упоменати от египетските власти дела срещу него, това няма конкретно отражение върху правото на защита на г-н Мубарак. Последно, Съветът е отговорил на основните възражения, повдигнати от г-н Мубарак преди приемането на обжалваните актове.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решението на Общия съд може да се обжалва само по правни въпроси пред Съда в срок от два месеца, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293